

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 8. Consilia mala.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Non est in hominis potestate consilium tuum. Tob. 3. 20. Itaque frustra filios vestros absconditis parentis; frustra in terras peregrinas mittitis; ut DEO subducatis. Frustra æmulos vestros & aula! dolo, ferro, veneno, petitis; si illis divina Providentia regnum preparavit. Stengel. t. 1. de iud. div. c. 29.

Qui apprehendit sapientes in astutia eorum, & consilium pravorum dissipat. Job. 5. 13.

Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium, contra Dominum. Prov. 21. 30. Hem consilium! decernitur Christi mors, nè Romani Ierolymæ dominantur. Et ecce Romani Ierolymæ imperant, quia Christum occidere decreverunt. Segneri ferm. 33. die Ven. D. Pass.

Jonas a mari, à ceto voratus, c. 2. 11. & c. 3. 1. vividò belluæ ventre sepultus, adhuc ad mandatum sibi portum vadit. Quidquid in contrarium moliaris, resistente licet Universi creaturæ, pugnantibus tenebrarum potestatibus; per eas ipsas contrarietates justus vadit, secundum quod scriptum est de eo. Bæza l. 3. c. 6. §. 6. Ecce fugitivum Dei tempestat invenit, fors ligat, mare suscipit, bellua includit. Et quia auctori suo obedire renititur, ad locum, quò missus fuerat, suo reus carcere portatur. S. Grég. l. 6. mor. c. 12.

Ex Novo.

Et mihi occidit omnes pueros. Matth. 2. 16. Herodes fuit profelytus, & credidit scripturis de Christi adventu; quomodo ergo tentavit eum extinguere? quasi posset Dei consilium, & Prophetarum scripturas, mutare? & malitia & passionum vehementia, obtenebrarunt intellectum Herodis; quòd non attendit, neminem posse resistere Deo, vel ejus immobile consilium variare, vel divinas scripturas falsificare. Sed tentavit, suis passionibus satisfacere, malò superatus affectu, qui non advenit iudiciu. Et quid hoc mirum de Herode? cum & Salomon, qui tempore suæ Sapientie dixit Prov. 21. 30. *non est sapientia, non est consilium contra Dominum*, à mulieribus infatuatus, tentavit, simile aliquid perpetrare. Nam 3. Reg. 11. cum audisset, à Deo regnum suum esse scindendum; percepissetque à propheta Achia, prænuntiatum esse Ieroboam Ephraeo, quòd super decem tribus regnaret, tentavit illum occidere; qui in Ægyptum aufugit. Dion. Carth. in Matth. 2.

Dispersit super eos mente cordis sui. Luc. 1. 51. q. d. dispersit mentes, id est, per mentem, vel cogitationem cordis ipsorum: quia scilicet superbia illorum consilia, & machinationes, in ipsorum exitium retorquet. Corn. hic.

Multa in hominum cordibus consilia; sed Domini consilium prævalet. S. Basili. in Ps. 32.

§ VII.

Consilia divina præpone humanis.

Abraham de nocte confurgens. Gen. 22. 3. Ad filii holocaustum vocatus, nihil cum familiaribus locutus. Orig. hom. 7. in Gen. non deliberat, non detrectat, non communicat cum ullo homine consilium, sed statim occupat. Bæza t. 2. l. 6. c. 1. §. 4. Totum se Deo

permisit; & id, quod jubebatur, exequi parabat; ac nè cum uxore quidem de hac re communicavit. Rectè sanè, sibi; utiliter faciens; qui feminam non idoneam iudicaret, quam in consilium adhiberet. S. Greg. Niss. orat. de obed. Abrah.

Cur, ignorante me, fugere voluisti; nec indicare mihi, ut prosequerer te cum David? Gen. 31. 27. Cur Jacob non consulit forcerum de professione? S. Ambr. l. 1. ep. 4. quia vir exercitio intentus, & quarens veram vitam ad virtutem prosequi; non hominem deductorem, sed oracula quasivit celestia. Bæza t. 2. l. 6. c. 1. §. 4.

Consilium meum justificationes tua. Ps. 118. 24. Bonum est, ut consilium Dei sequantur hominum consilia: quia DEI consilium certum semper; nostra autem plerumque incerta consilia, ex rerum probantur eventu. S. Ambr. hic.

Responsò acceptò in somnis, nè redirent ad Herodem per aliam viam reversi sunt in regniopem suam. Matth. 2. 12. Ubi stellæ duce natum Jesum viderunt, cum de reditu cogitarent in patriam, non jam stellas consulunt, nec Angeli quarant ducatum; verum responsò acceptò. S. Paschal. l. 2. in Matth. non per Angelum, ut ad Joseph, hæc responsio facta dicitur; sed SS. Patrum traditio est, ab ipso Domino divinitus imbutos fuisse. Bæza supra cit.

Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Jesum. Jo. 1. 37. Vocat magni consilii Angelus; quid opus est, ut aliena consilia præstoleris. Quis enim fidelior, quisve sapientior illò? Seduc me, Domine, & seducar; fortior esto, & invalesce. S. Bern. lib. de cont. Saculi.

§ VIII.

Consilia mala.

Qui non abicit in consilio impiorum. Ps. 1. 1. Trium inimicorum nostrorum. Consilium carnis est, quærere voluptates; consilium Mundi, multiplicare divitias, spoliare innoxios, vindicare injurias proprias; Consilium diaboli est, appetere dignitates. Hugo Card. hic.

Spiritus consili. Is. 11. 2. Sancto DEI Spiritui tribuit propheta consilium: quia apud impios reperiri non potest. Pinna in Eccl. Ethol. 106.

Collegerunt - Consilium. Jo. 11. 47. Unde consilia mala? malus metus, malaque spes, constitutunt consilia mala. Meruit quis avarus perdere thesaurum; meruit directionem eorum, quæ tenebat; fecit consilium malum, ut daret sibi spectro ante mortem, quàm pateretur directionem. Meruit ambitiosus gloriæ avidus, constitutus in autoritate, nè à potentiore superetur, nè redigatur ad ima; inivit consilium dandi mortem in eum, quem suspicatus est, posse fieri superiorem. Sim. de Cass. l. 11. c. 45.

Dicebant, quid facimus? Jo. 11. 47. Indixerunt cœlum, non ad majorem Dei gloriam; sed, obfirmatis animis, ad inferendam Christo necem. Non ad inquirendum, quid optimum esset; sed ad pessimum faciendum. Oliva t. 1. conc. 32. die Ven. hebdom. Pass.

Charif-

Charissimi, nolite omni Spiritui credere.
1. Jo. 4. 1. Repeto, quia necesse est, ut repetam, & hoc mentibus vestris vehementer inculcem: *Charissimi, nolite omni Spiritui credere.*
S. Aug. 1. 13. de V. Apost.

Cave eorum Zizania; nec facile iis credendum putes: nervi enim sunt, & quidam artus sapientia, non temere credere. S. Ambr. ep. 44.

Non quid concupiscat Caro, sed quid suadeat Spiritus, attendendum est. Caro praesentia, ac temporalia; Spiritus vero futura, & aeterna, naturaliter appetit bona. S. Laur. Just. in fact. am. cap. 8.

Veniunt saepe ad mentem meam cogitationes innumerae, & surgunt affectiones multae, & sollicitant me de cura corporis, & suggerunt multa de utilibus necessitatibus. Conveniunt ibi quasi ad consulendum; veraciter autem ad decipiendum; & congregantur Consiliiarii multi, & consiliatores vani, imò deceptores veri. Congregantur autem quasi in consilium unum, & quasi ad querendum consilium bonum; & dantur in commune consilium multa, sed inutilia, & vana; quia consilium vanitatis est; & totum eorum consilium de vanitate est. Suadent fumere vinum propter stomachum, somnum extendere propter cerebrum; carnem fovere, ne tabescat; corpus recreare, ne deficiat; abstinentiam aliquantum relaxare, quieti parum indulgere. Et in hunc modum agitur de cura corporis cura superflua; & de vanitate ventilatur quasi vana; & super huiusmodi negotio consumitur saepe dies integra. Rich. à S. Vict. Annot. in Pl. 25.

Animus jam totus directus ad coelum non facile recipit de terrenae parte consilium. S. Valerianus Ep. hom. 18. de bono discipulo.

Heu! quot, & quantos, maledicta mundi alium consilia supplantaverunt, & conceptum in eis per Spiritum Sanctum DEI Filium extinxerunt. Haec est illa potio misera, & mortifera, persuasio diabolica, quae in multis spirituallem conceptum impedit; in plerisque conceptum jam per propositum formatum, vel per votum jam perfectum, interficit, & extinguit. S. Bonav. tr. de 5. perfecti pueri JESU.

§. IX.

Consilium sapientis est mutare.

Motivum I.

DEus, & Christus Dominus.

Poenitet me fecisse eos. Gen. 6. 7. & delet, quem fecerat.

Ne, quæso, dicant Aegyptii, callide eduxit eos. Ex. 32. 12. Poterat DEus Moyse respondere excusanti scelus: quid mea refert, si obloquantur Aegyptii jam decies à me vapulantes; si audent blasphemis vocibus honorem meum impetere. Ego, postquam in eremo Hebraeos sepelivero, Nilò effuso, Aegyptios obrutam. Nec Spes Abrahæ facta remove me possunt à supplicio in ingratum populum decetò: nam quod destinabam Patriarchis fidelibus & reverentibus, donare nolo contumacibus posteris, & idololatriis. Hoc DEus non dixit; sed

Polyanthe. Sacr. Tom. I.

contradicens argumenta comprobans, gladium vagina reddidit. *Placatusque est Dominus, ne faceret malum.* v. 14. Si DEus admittit considerationem adductam ab homine; poterit adeò superbus quisquam reperiri, qui non auscultet propositas rationes, & deliberata non mutet; quoties meliora, quam quæ statuit, adducuntur? Oliva t. 3. conc. 8. die 5. Ven. in Quadr.

Poenitet me, quod constituerim Saul regem. 1. Reg. 15. 11. & abiecit regnò, quem regno praefecerat.

Aegrum Ezechiam inviserat Isaias dicens: *praecepe domui tuae. - revertere.* 4. Reg. 20. 1. 5. DEus, quod dixerat, revocat. Et nos ea quoque revocare nolumus, quæ iniquè statuimus; hoc tantum nomine, quod ea statuerimus. An sapientiores DEò sumus, aut honoratiora? ut pudere nos debeat actuum rescissorum? Id. ib.

Miserus est DEus super malitiam, quam locutus fuerat, ut faceret eis; & non fecit. Jon. 3. 10. Sapientissimus DEus decreta retractat, & sententiam mutat: quò nos doceat; aliquando mutare sententiam, non sapientis dedecus esse, sed elogium. S. Basil. Seleuc. or. 12. poenitentia poenitentiam genuit. Homines immutantur, & DEus consilia retractat; homines lacrymantur, & DEus immutatur; lugent mortales, & decretum solvit immortalis. Naxera in Jos. 2. §. 37.

Non sum missus, nisi ad oves. Matth. 10. 24. quibus rationibus spem omnem praecidit. Nihilominus petente instantius muliere, ait: *fiat vobis, sicut vis.* Oliva t. 1. Conc. 14.

Quid est, quod me querebatis? Luc. 2. 49. Nollet quæri, sed Patris operibus insistere, & populi doctrinæ. Nihilominus ad Mariæ lacrymas voluntati ejus se tradit. Docuit, non inflexibiliter adhærere consilio. Quis jam non erubesceret, obstinatus esse in consilio suo? quando suum Sapientia ipsa deseruit. Sic mutavit consilium suum; ut, quod jam tunc coeperat, ex tunc usque ad tricesimum aetatis suæ annum, prorsus dimiserit. S. Bern. 13. de resurr. Baeza tom. 2. l. 11. c. 1. §. 15.

Nondum venit hora mea. Jo. 2. 4. Et statim jubet parari opus. Credo, primam voluntatem fuisse, & consilium, quò, non expectata matris intercessione, vellet miraculum longius differre; juxta quod consilium rectè dixit, *nondum venit hora mea.* At, post MARIAE preces, fuit in illo alia voluntas: Sapientis enim est, novis attentis circumstantiis, variare consilia. Baeza t. 2. l. 11. §. 16.

Motivum II.

Exempla hominum.

Ex Veteri.

Duo reges, Pharaon Gen. 12. 20. & Abimelech Gen. 20. 9. raptam Saram, cum furti poenitentia, Abrahæ remittunt. Poterat uterque studeosè permittere, ut è palatio Sara elaberetur, nulla rapinae exprobratione; sed neutrum puduit, palam obreptam feminam, palam reddere

Xx 2

viro